

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 22.9.2006
KOM(2006) 500 endelig

2006/0172 (CNS)

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

om revisionen af energiafgrødeordningen

(i henhold til artikel 92 i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitikks ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere)

{SEK(2006) 1167}

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring og berigtigelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitikks ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)

(forelagt af Kommissionen)

DA

DA

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

om revisionen af energiafgrødeordningen

(i henhold til artikel 92 i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere)

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	INDLEDNING.....	3
2.	RAPPORTENS RAMMER	3
3.	DEN NUVÆRENDE SITUATION OG DEN NYESTE UDVIKLING I EU-15	4
3.1.	Anvendelsen af støtteordningen.....	4
3.2.	Afgrøder og arealer, som drager fordel af energiafgrødeordningen	5
3.3.	Udviklingsperspektiver på kort sigt for energiafgrøder i EU-15	5
3.4.	Evalueringsrapportens foreløbige resultater	5
4.	SITUATIONEN I DE NYE MEDLEMSSTATER OG TILPASNING AF ORDNINGEN	6
4.1.	Energiafgrødestøttens retlige status	6
4.2.	Gennemførelse af biobrændstofinitiativet.....	7
4.3.	Udviklingsperspektiver på kort sigt for energiafgrøder i de nye medlemsstater	7
5.	FREMTIDEN: HVORDAN KAN ORDNINGEN FORBEDRES	8
5.1.	Udvidelse af støtten til energiafgrøder til alle nye medlemsstater.....	8
5.2.	Tilpasning af det maksimale garantiareal	8
5.3.	Indførelse af national støtte til etablering af flerårige afgrøder	8
5.4.	Muligheder for at forenkle støtteordningen for energiafgrøder	9
6.	KONKLUSION	9

1. INDLEDNING

Under forberedelsen af 2003-reformen af den fælles landbrugspolitik foreslog Kommissionen at erstatte de eksisterende udtagningsordninger (non-food set-aside – NFSA) med en ”CO₂-kredit”, en afgrødeafhængig finansiel støtte til energiafgrøder med sigte på at opnå kuldioxidsubstitution, medens udtagningsordningen ville blive omlagt til en langsigtet, obligatorisk og varig udtagning af arealer.

I resultatet af 2003-reformen af den fælles landbrugspolitik, dvs. Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003, fastholdes den eksisterende udtagningsordning (og NFSA), og i kapitel 5 i samme forordning indføres en ny støtte til produktion af energiafgrøder. Denne støtte beløber sig til 45 EUR pr. hektar for et maksimalt garantiareal på 1 500 000 hektar for medlemsstaterne under ét.

De to ordninger (*udtagning til nonfood og energiafgrøder*) anvendes nu sideløbende, og de bidrager begge til at støtte udbredelsen af energiafgrøder. Landbrugere kan vælge den ene eller den anden ordning afhængig af deres særlige situation. Der kan dog ikke tildeles støtte til energiafgrøder på udtagne arealer, men landbrugere, der producerer råvarer til energiformål på udtagne arealer inden for rammerne af NFSA-ordningen, har ret til udtagningsbetaling eller værdien af udtagningsrettigheden.

I henhold til artikel 92 i Rådets forordning skal Kommissionen senest den 31. december 2006 forelægge Rådet en rapport om gennemførelsen af ordningen, eventuelt ledsaget af forslag under hensyntagen til gennemførelsen af EU-biobrændstofinitiativet.

2. RAPPORTENS RAMMER

Der tages i denne rapport hensyn til de første to års erfaringer med ordningens gennemførelse og den nyeste udvikling inden for EU's biobrændstofinitiativ, herunder handlingsplanen for biomasse¹ og meddelelsen fra Kommissionen om biobrændstoffer². Der tages også hensyn til konklusionerne af det 2708. rådsmøde af 20. februar 2006, hvor delegationerne *"opfordrer Kommissionen til, at den i forbindelse med revisionen af ordningen for energiafgrøder sikrer, at denne er i overensstemmelse med EU's overordnede politik for biobrændstoffer, og at der gives passende incitamenter til udvikling af energiafgrøder i alle medlemsstaterne, og til at gå i gang med en forenkling af ordningen for energiafgrøder i forbindelse med denne revision"*. Endelig tages der hensyn til konklusionerne fra Rådet (Energi) af 8. juni 2006, hvori Kommissionen blev opfordret til *"at forenkle de administrative procedurer for produktion og anvendelse af bioenergi i forbindelse med den fælles landbrugspolitik og vurdere, hvordan ordningen for energiafgrøder kan udvides til at omfatte alle medlemsstaterne"*.

På dette grundlag undersøges det i rapporten, hvordan ordningen kan effektiviseres yderligere fra 2007. Som følge heraf og grundet timingen kan rapporten ikke omhandle forbindelsen mellem energiafgrødeordningen og den igangværende revision af biobrændstoffdirektivet. I denne rapport kan der heller ikke tages hensyn til konklusionerne af Det Europæiske Råds forårsmøde 2006, hvor stats- og regeringscheferne nåede til enighed om et nyt mål om at øge biobrændstoffers andel til 8 % inden 2015. Denne udviklings eventuelle konsekvenser for

¹ KOM(2005) 628 af 7.12.2005.

² KOM(2006) 34 af 8.2.2006.

energiafgrødeordningen og andre biobrændstof- og biomasseforanstaltninger inden for den fælles landbrugspolitik må undersøges på et senere tidspunkt.

Grundet denne tidsmæssige begrænsning omhandler denne rapport ikke emner, som kræver en mere uddybende analyse (f.eks. forbindelsen mellem NFSA og energiafgrødeordningen eller ordningens tilskud til landbrugernes indtægter). Disse emner må behandles i forbindelse med den samlede revision af den fælles landbrugspolitik i 2008, hvor der også tages hensyn til resultatet af revisionen af biobrændstofdirektivet, f.eks. hvad angår:

- behovet for yderligere foranstaltninger til at fremme anvendelsen af biobrændstoffer
- i hvor høj grad der er behov for indgreb på udbudssiden sideløbende med indgreb på efterspørgselssiden
- og behovet for yderligere at tilskynde landbrugere til at omlægge til dyrkning af flerårige afgrøder.

3. DEN NUVÆRENDE SITUATION OG DEN NYESTE UDVIKLING I EU-15

3.1. Anvendelsen af støtteordningen

Støtten til energiafgrøder blev anvendt første gang i 2004. I ordningens to første gennemførelsesår blev der anmodet om direkte betaling for energiafgrøder for et betydeligt mindre areal end det maksimale garantiareal på 1,5 mio. hektar. Det samlede areal var ca. 300 000 hektar i 2004 (ca. 20 %) og 570 000 hektar i 2005 (38 %). Ordningen blev i 2005 først og fremmest benyttet af Tyskland, Frankrig og Det Forenede Kongerige. De foreløbige data for 2006 tyder på, at tendensen til kraftig vækst fortsætter. Nøjagtige data for 2006 fra medlemsstaterne vil være til rådighed medio september 2006.

Der findes imidlertid en vis produktion af energiafgrøder, som hverken får udtagnings- eller energiafgrødestøtte. Ifølge et internt skøn fra Generaldirektoratet for Landbrug er der ikke anmodet om støtte for ca. 24 % i produktionsåret 2004/05, og 38 % i 2005/06 af det rapsfrøareal, som anvendtes til biodieselfremstilling.

De mulige årsager til dette kan sammenfattes på følgende måde:

- a. Støtten til energiafgrøder og NFSA-ordningen er to komplementære ordninger. I NFSA-ordningen medgår der ingen offeromkostninger til råvarer, men i energiafgrødeordningen konkurrerer råvarerne med fødevarer- og foderafgrøder på markedet. Energiafgrødeordningen erstatter derfor ikke produktionen af afgrøder til energiformål på udtagne arealer, men giver landbrugeren en yderligere mulighed for at opnå specifik støtte.
- b. Reglerne for forvaltningen af ordningen kan opfattes som komplekse, og dette kunne hæmme dens udbredelse. Muligheden for at lade opkøberen deltage i forvaltningen af ordningen, som indførtes sammen med sukkerreformen, vil sandsynligvis afhjælpe nogle af vanskelighederne.
- c. Landbrugernes pligt til at indgå kontrakt med en opkøber/forarbejdningsvirksomhed senest ved datoen for indgivelse af deres enkeltansøgning indebærer, at landbrugernes fleksibilitet og frihed med hensyn til markedsføringen af afgrøderne indskrænkes (fødevarer eller non food, afhængig af markedsprisen). Dette medfører sandsynligvis,

at nogle landbrugere producerer energiafgrøder uden for energiafgrøde- og NFSA-ordningerne og dermed uden specifik støtte, idet ulemperne ved kontraktforpligtelsen ikke fuldt ud kompenseres af de finansielle fordele ved ordningen. Kontraktforpligtelsen er imidlertid en central del af disse to ordninger, både hvad angår muligheden for kontrol med og forvaltningen af forarbejdningsvirksomhedernes aktiviteter.

3.2. *Afgrøder og arealer, som drager fordel af energiafgrødeordningen*

I bilag I til denne rapport findes en opgørelse over energiafgrødearealerne i 2004 og 2005 for hver medlemsstat, der ikke benytter SAPS³ (EU-15 samt Malta og Slovenien), og i bilag II angives de afgrøder, som er dyrket inden for rammerne af denne ordning for hver medlemsstat i 2004.

3.3. *Udviklingsperspektiver på kort sigt for energiafgrøder i EU-15*

Data for udviklingstendenser inden for bioethanol- og biodieselproduktion samt den nylig opførte kapacitet peger i retning af en dramatisk stigning i efterspørgslen efter energiafgrøder inden for de kommende få år (se nærmere oplysninger i bilag III og IV til denne rapport⁴).

Produktionskapaciteten for bioethanol forventes at vokse til det firedobbelte mellem 2005 og 2008 med en betydelig produktionskapacitet i Frankrig, Tyskland og Spanien. Det forventes, at der vil eksistere ca. 42 bioethanolanlæg i 2008, hvor der kun var 13 anlæg i drift i 2005. Tilsvarende vil produktionskapaciteten for biodiesel næsten kunne fordobles mellem 2005 og 2007 i kraft af store investeringer i Tyskland, Frankrig og Spanien.

3.4. *Evalueringsrapportens foreløbige resultater*

En undersøgelse vedrørende gennemførelsen af energiafgrødeforanstaltningerne under den fælles landbrugspolitik og bioenergimarkedet foretages af *DEI Agra – Università degli studi di Bologna* i henhold til en kontrakt med Generaldirektoratet for Landbrug sideløbende med udarbejdelsen af denne rapport. De foreløbige resultater bygger hovedsagelig på det arbejde, som er udført på regionalt niveau for et begrænset antal typer af bioenergiproduktion, der anses for at være repræsentative. Resultaterne gælder derfor kun for de undersøgte regioner og typer af bioenergiproduktion⁵.

Støtten til energiafgrøder kan udgøre en væsentlig procentvis andel af den markedsavance⁶, en landbruger kan opnå for samme afgrøde, når markedsavancen er lav eller negativ. Der er navnlig tegn på, at dette er tilfældet for biogas i Niedersachsen, solsikker til biodiesel og byg til bioethanol i Castilla y Leon og rørgæs til direkte forbrænding i kraftværker i Oulu (Finland). Når markedsavancen er højere, udgør støtten til energiafgrøder en lavere, men ikke

³ SAPS: Single Area Payment Scheme, den generelle arealbetalingsordning – der findes nærmere oplysninger i punkt 4.1.

⁴ Eksempelvis viser tallene fra European Biodiesel Board, at den samlede biodieselproduktion i EU-25 er øget med 65 % fra 2004 til 2006. Skønnene over biodieselpkapaciteten viser en stigning på 43,5 % fra 2005 til 2006.

⁵ Kärnten (majs-biogas), Niedersachsen (rapsfrø-biodiesel, majs-biogas), Castilla y Leon (solsikker-biodiesel, tør eller kunstvandet, byg-bioethanol, tør eller kunstvandet), Oulu (Finland) (rørgæs-direkte forbrænding i kraftværker), Champagne-Ardenne (hvede-bioethanol), Haute-Normandie (rapsfrø-biodiesel).

⁶ Markedsavance: avance som følge af den kombinerede påvirkning af markeds kræfter og naturlig variation i høstudbyttet, i EUR pr. hektar.

ubetydelig⁷, procentvis andel af markedsavancen, som det er konstateret i de følgende tilfælde: majs til biogas i Kärnten, rapsfrø til biodiesel i Niedersachsen, hvede til bioethanol i Champagne-Ardenne, rapsfrø til biodiesel i Haute-Normandie. Dette indebærer, at støtten til energiafgrøder ansporer landbrugere med lav markedsavance for afgrøder, som egner sig til energiproduktion, til at afsætte afgrøden til energiformål snarere end andre afsætningsmuligheder. Arealerne, der modtager støtte til energiafgrøder, viser gunstige udviklingstendenser: der er konstateret mindst trecifrede vækstrater fra 2004 til 2005 i næsten alle EU-15 medlemsstaterne. Dog er det maksimale garantiareal ikke udnyttet fuldt ud i de to første gennemførelsesår.

NFSA-ordningen, der giver landbrugere mulighed for at producere non food-produkter på obligatorisk udtagne arealer, har i praksis været en betydningsfuld drivkraft for udbredelsen af energiafgrøder: mere end 95 % af NFSA-arealerne er afsat til energiafgrøder.

Dyrkningen af energiafgrøder drives dog ikke udelukkende frem af specifik støtte såsom bistanden til energiafgrøder og NFSA. Især støtten til energiafgrøder er forbundet med en stor administrativ byrde og en vis mangel på fleksibilitet, hvad angår den valgte, endelige afsætning. Når landbrugere ansøger om støtte til energiafgrøder, mister de muligheden for på høsttidspunktet frit at kunne vælge mellem afsætningsmulighederne for afgrøden (fødevarer, foder eller non food-anvendelser, herunder energi). Da dette indebærer en risiko for indtægtstab, kunne dette hæmme accepten af støtte til energiafgrøder. Desuden er der i de senere år dyrket energiafgrøder på arealer uden støtten til energiafgrøder og uden for NFSA-ordningen på betydelige arealer⁸. Markedsavancen for energiafgrøder er høj i nogle tilfælde. Indtil indførelsen af enkeltbetalingsordningen har de fleste afgrøder til energiformål været berettiget til støtte i form af betalinger for markafgrøder.

4. SITUATIONEN I DE NYE MEDLEMSSTATER OG TILPASNING AF ORDNINGEN

4.1. Energiafgrødestøttens retlige status

I henhold til reformen af den fælles landbrugspolitik (artikel 143b i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003) kan de nye medlemsstater anvende den generelle arealbetalingsordning (SAPS), hvorved faste beløb betales pr. hektar landbrugsareal op til et nationalt loft, der fastsættes ud fra summen af de direkte betalinger, som den omhandlede nye medlemsstat ville være berettiget til i det pågældende år.

De nugældende regler for SAPS udelukker anvendelsen af energiafgrødeordningen i de medlemsstater, som anvender SAPS. Da der ikke er indført nogen udtagningsforpligtelse, har disse medlemsstater heller ikke mulighed for at dyrke energiafgrøder på udtagne arealer.

I overensstemmelse med artikel 143c i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 kan en ny medlemsstat, der anvender SAPS, imidlertid beslutte at yde landbrugerne supplerende nationale direkte betalinger (CNDP eller "top-up") for energiafgrøder med forbehold af Kommissionens tilladelse. Maksimumbeløbet for en sådan national top-up bør tage hensyn til det faktiske indfasningsniveau i overensstemmelse med artikel 143a i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003.

⁷ Ikke ubetydelig: Støtten til energiafgrøder udgør mere end 10 % af markedsavancen for den samme afgrøde.

⁸ Se punkt 3.1.

De nye medlemsstater, der vælger ikke at anvende SAPS (Slovenien og Malta), følger de samme almindelige betingelser som EU-15 medlemsstaterne bortset fra, at indfasningen i henhold til artikel 143a i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 finder anvendelse. Energiafgrødeordningen med dens maksimale garantiareal og obligatoriske udtagning af arealer (herunder muligheden for at dyrke energiafgrøder på disse arealer) finder derfor anvendelse.

4.2. *Gennemførelse af biobrændstofinitiativet*

De disponible data om biobrændstofforbrug og deres nationale vejledende mål for EU-25 viser, at mange nye medlemsstater i forbindelse med gennemførelsen af EU's biobrændstofinitiativ har fastsat deres mål i overensstemmelse med eller højere end EU-15 medlemsstaternes. Alle nye medlemsstater har desuden allerede vedtaget nationale foranstaltninger (f.eks. punktafgiftsfritagelser) for at støtte produktionen og udnyttelsen af biobrændstoffer.

Nogle af de nye medlemsstater yder allerede national støtte i henhold til CNDP til produktion⁹ af energiafgrøder, hvilket er tegn på en betydelig interesse for sådanne afgrøder i disse lande.

Af disse data fremgår det, at de nye medlemsstater gør en betydelig indsats for at opfylde biobrændstofinitiativet. De er underlagt samme forpligtelser, og de har afgivet de samme tilsagn som de øvrige medlemsstater.

Der er kun i begrænset omfang data til rådighed om energiafgrødearealerne i de nye medlemsstater. Data vedrørende produktionskapaciteten for biodiesel (se bilag III til denne rapport) viser imidlertid, at selv om de nye medlemsstaters andel af agerjord udgør ca. 30 % af det samlede agerjordsareal i EU-25, svarer deres produktionskapacitet for biodiesel kun til 8–10 % af den samlede kapacitet i EU-25. Og selv om produktionskapaciteten er steget med næsten 50 % fra 2005 til 2006, er stigningen i de nye medlemsstater kun på 20 %.

4.3. *Udviklingsperspektiver på kort sigt for energiafgrøder i de nye medlemsstater*

Bilag III og IV indeholder data og analyser af udviklingstendenser angående energiafgrøder, forarbejdningskapaciteter og biobrændstofproduktion, herunder data om de nye medlemsstaters nuværende og fremtidige produktionskapacitet.

Der opføres ny produktionskapacitet for bioethanol i de nye medlemsstater. I 2005 fandtes der kun produktionskapacitet i Polen (2 anlæg) og Ungarn (2 anlæg) på i alt 135 000 ton, men i 2008 forventes kapaciteten at stige til 1 128 000 ton i ca. 20 ibrugtagne anlæg i seks nye medlemsstater. Ungarn, Polen og Den Tjekkiske Republik kunne især udvikle sig til nye, store bioethanolproducenter. Tilsvarende vil produktionskapaciteten for biodiesel kunne fordobles mellem 2005 og 2007, heraf ca. 10 % i de nye medlemsstater, navnlig i Polen og Den Tjekkiske Republik.

⁹ Polen: 7 500 hektar til lavskov med kort omdriftstid; Ungarn: Markafgrøder: 30 000 hektar, Energigræs (Miscanthus): 11 000 hektar, lavskov med kort omdriftstid: 2 500 hektar.

5. FREMTIDEN: HVORDAN KAN ORDNINGEN FORBEDRES

5.1. *Udvidelse af støtten til energiafgrøder til alle nye medlemsstater*

Ud fra de strategiske mål i EU's biobrændstofstrategi, erfaringerne med ordningens gennemførelse i de to år, udviklingen af energiafgrødesektoren i hele EU og konklusionerne af det 2708. rådsmøde af 20. februar 2006 foreslår Kommissionen at udvide støtten til energiafgrøder fra 2007 til alle medlemsstater, herunder de nye medlemsstater, som anvender SAPS. Kommissionen er af den opfattelse, at der bør tilbydes samme incitament til produktion af energiafgrøder i de nye medlemsstater som i EU-15 medlemsstaterne. Ordningen bør derfor indføres på samme betingelser, som for indeværende gælder for EU-15, herunder den fulde betaling af støtten til energiafgrøder.

5.2. *Tilpasning af det maksimale garantiareal*

Der findes ca. 30 mio. hektar agerjord i de nye medlemsstater, hvilket udgør ca. 30 % af den samlede agerjord i EU-25 (104,3 mio. hektar). Ud fra antagelserne i denne rapport er der ingen grund til at tro, at produktionspotentialet i de nye medlemsstater er lavere end i EU-15. I betragtning af, at de nye medlemsstater, som anvender SAPS, ikke er omfattet af NFSA-ordningen, og at en højere andel af arealet i indlandsstaterne¹⁰ (Ungarn, Den Tjekkiske Republik og Slovakiet) kunne anvendes til produktion af energiafgrøder, kunne denne andel øges betydeligt med en udvidelse af støtteordningen for energiafgrøder.

Når udviklingstendensen i perioden 2004–2006 i EU-15 med hensyn til størrelsen af energiafgrødearealet tages i betragtning, og da den næste revision af den fælles landbrugspolitik skal finde sted i 2008, er det et åbent spørgsmål, om det nuværende maksimale garantiareal er tilstrækkeligt til at dække efterspørgslen i 2007–2008, uden at dette maksimale garantiareal overskrides, hvilket ville medføre en reduktion af hektarstøtten til energiafgrøder. Efter indgåelsen af sukkerreformen er sukkerroer omfattet af støtten til energiafgrøder. Dette kan indebære en forøgelse af energiafgrødearealet.

Kommissionen finder, at der for at udvide energiafgrødeordningen til de nye medlemsstater fra 2007 må foretages en forøgelse af det maksimale garantiareal til energiafgrøder som minimum proportionelt i forhold til deres agerjordareal.

5.3. *Indførelse af national støtte til etablering af flerårige afgrøder*

Artikel 56, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 bemyndiger medlemsstaterne til at yde nationale støtte på op til 50 % af de udgifter, der er forbundet med overgang til flerårige afgrøder til biomasseproduktion på udtagne arealer. En udvidelse af denne mulighed til de arealer, hvor der dyrkes energiafgrøder, ville gøre det muligt at øge støtteniveauet uden yderligere udgifter for den fælles landbrugspolitik. I lyset af den lave andel af flerårige afgrøder på energiafgrødearealer kunne en sådan foranstaltning også forbedre den nuværende uligevægt, der virker til fordel for oliefrø. Støtten kunne også ansprende til en alternativ og mindre intensiv udnyttelse af agerjord af lavere kvalitet eller arealer med høj risiko for erosion og dermed skabe yderligere miljøfordele ved ordningens anvendelse.

¹⁰ Medlemsstater uden direkte adgang til en søhavn.

5.4. *Muligheder for at forenkle støtteordningen for energiafgrøder*

Ordningen for energiafgrøder har til formål at tilskynde til at dyrke afgrøder, som hovedsagelig er bestemt til produktion af visse energiprodukter, dvs. biobrændstoffer eller energi på grundlag af biomasse (se artikel 88 i forordning (EF) nr. 1782/2003).

I ordningens to første gennemførelsesår har der været adskillige klager fra sektoren over ordningens kompleksitet, og dette kunne også have en negativ indflydelse på landbrugernes og opkøbernes/forarbejdningsevirsomhedernes deltagelse i ordningen. Det er derfor hensigtsmæssigt yderligere at undersøge mulighederne for at forenkle gennemførelsesreglerne uden at bringe ordningens effektivitet i fare.

Efter konklusionerne af det 2708. rådsmøde (se afsnit 2) sigter Kommissionen mod at forelægge forslag til forenkling af energiafgrødeordningens gennemførelse for Forvaltningskomitéen for Direkte Betalinger inden udgangen af 2006. En forenkling af gennemførelsesreglerne for energiafgrødeordningen kunne finde sted på følgende områder:

- en gennemgang af garantisystemet, hvad angår forarbejdningsevirsomhederne: i stedet for det nuværende system, hvor opkøbere og/eller forarbejdningsevirsomhederne er forpligtet til at stille en garanti for hver kontrakt og hver type råmateriale, kunne der overvejes et system, hvor landbrugerne skal levere råvarerne til autoriserede opkøbere/forarbejdningsevirsomheder for at kunne komme i betragtning til energiafgrødestøtten
- forenkling for landbrugerne: en gennemgang af de eksisterende kontrolforanstaltninger for korn og oliefrø, som anvendes til energiformål på landbrugsejendommen.

6. **KONKLUSION**

- a. Det vil være hensigtsmæssigt at lade alle medlemsstater – herunder de nye medlemsstater – benytte energiafgrødeordningen, for at deres bidrag til EU's biobrændstofinitiativ kan støttes på passende vis. Dette vil bl.a. kræve en tilpasning af det maksimale garantiareal. Meromkostningerne for fællesskabsbudgettet er højst 4,5 mio. EUR pr. 100 000 hektar forøgelse af det maksimale garantiareal. Kommissionen har til hensigt på et passende tidspunkt at vedtage det pågældende forslag til Rådet. Ved tilpasningen af det maksimale garantiareal må der tages hensyn til potentialet for udnyttelsen af ordningen i 2007 og 2008, og den må revideres i forbindelse med den samlede revision af den fælles landbrugspolitik i 2008.
- b. En mærkbar forenkling af gennemførelsesreglerne vil gøre ordningen mere attraktiv både for landbrugere og forarbejdningsevirsomheder, og derved øges dens gennemslagskraft, hvad angår støtten til udbredelsen af energiafgrøder. Kommissionen vil nøje undersøge, hvordan ordningens gennemførelsesregler kunne forenkles, alt imens det sikres, at risiciene for misbrug af støtten forbliver under kontrol.

BEGRUNDELSE

For tre år siden nåede Rådet frem til politisk enighed om 2003-reformen af den fælles landbrugspolitik, hvilket banede vejen for en grundlæggende omlægning af den måde, hvorpå EU's landbrugere tildeles indkomststøtte, og der indførtes en ny støtte til dyrkning af energiafgrøder med henblik på en mere bæredygtig udvikling af EU's landbrug og landdistrikter.

Det er endnu for tidligt at foretage en fuldstændig vurdering af denne reforms virkninger. Men ud fra de allerede opnåede erfaringer ser det, selv om reformen generelt set er gennemført med succes, ud til at der er afdækket visse specifikke forbedringsmuligheder med hensyn til effektivitet og/eller forenkling.

Målet med dette forslag er fra 2007 at anvende de specifikke forbedringer, som er fundet nødvendige, og som vedrører:

- konklusionerne af Kommissionens rapport til Rådet om gennemførelsen af energiafgrødeordningen, dvs. at ordningen bør finde anvendelse i de nye medlemsstater på samme betingelser som i de øvrige medlemsstater, og det bør godkendes, at der ydes national støtte til etablering af flerårige afgrøder bestemt til biomasseproduktion på arealer, der er støtteberettiget i medfør af energiafgrødeordningen
- muligheden for, at de nye medlemsstater, der anvender den generelle arealbetalingsordning, fortsat kan anvende denne enkle måde at yde landbrugerne indkomststøtte på frem til udgangen af 2010; den fritagelse fra at indføre de lovgivningsmæssige forvaltningskrav i krydsoverensstemmelsen, som på nuværende tidspunkt indrømmes de medlemsstater, der anvender den generelle arealbetalingsordning, vil imidlertid ikke blive forlænget efter 2008; for at sikre sammenhængen mellem udgangssituationen (med forbehold af eventuelle sanktioner) for akse 2-foranstaltninger inden for udvikling af landdistrikterne og denne ikke-forlængelse må artikel 51 i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 ændres i overensstemmelse hermed
- forenkling af reglerne for støtteberettigelse i henhold til enkeltbetalingsordningen for arealer med oliventræer
- indførelsen af nogle nødvendige regler for direkte betalinger i sukkersektoren.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring og berigtigelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og artikel 37, stk. 2, tredje afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹¹, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003¹² er der fastlagt fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og for visse støtteordninger for landbrugere.
- (2) Ifølge artikel 42, stk. 8, i forordning (EF) nr. 1782/2003 forbydes det at overdrage rettigheder, der er fastlagt ved anvendelse af den nationale reserve, bortset fra overdragelse ved arv. I tilfælde af bedriftssammenlægning eller -opdeling er det også hensigtsmæssigt at give landbrugerne mulighed for at føre betalingsrettigheder fra den nationale reserve over i den eller de nye bedrifter.
- (3) Erfaringerne viser, at for afkoblet indkomststøtte kan landbrugsarealers støtteberettigelse forvaltes med enkle regler. Det er navnlig hensigtsmæssigt at forenkle reglerne for støtteberettigelse, som gælder for enkeltbetalingsordningen for landbrugsarealer tilplantet med oliventræer.
- (4) På nuværende tidspunkt er medlemsstaterne Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet (de nye medlemsstater) udelukket fra Fællesskabets støtte til energiafgrøder, hvis de anvender den generelle arealbetalingsordning. Revisionen af energiafgrødeordningen i henhold til artikel 92 i forordning (EF) nr. 1782/2003 har vist, at det er hensigtsmæssigt at udvide støtten til

¹¹ EFT C ... af ..., s. .

¹² EFT L 270 af 21.10.2003, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 953/2006 (EFT L 175 af 29.6.2006, s. 1).

energiafgrøder til alle medlemsstater fra 2007 på de samme betingelser. Det maksimale garantiareal bør derfor forhøjes proportionelt hermed, planen for stigninger med henblik på indførelsen af støtteordninger i de nye medlemsstater bør ikke omfatte energiafgrødeordningen, og reglerne for den generelle arealbetalingsordning bør ændres.

- (5) For at styrke de flerårige energiafgrøders rolle og skabe et incitament til at øge produktionen af disse afgrøder bør medlemsstaterne bemyndiges til at yde national støtte på op til 50 % af omkostningerne ved etablering af flerårige afgrøder på de arealer, for hvilke der er indgivet ansøgning om støtte til energiafgrøder.
- (6) Sukkerroe- og sukkerrørsproducenter i de nye medlemsstater har siden tiltrædelsen været omfattet af prisstøtte inden for rammerne af Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19 juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker¹³. EF-støtten til sukkerroe- og sukkerrørsproducenter, jf. kapitel 10f i forordning (EF) nr. 1782/2003, bør derfor ikke være underlagt anvendelsen af planen for stigninger, jf. samme forordnings artikel 143a, med virkning fra den dag, hvor støtten til sukkerroe- og sukkerrørsproducenter fandt anvendelse.
- (7) Erfaringerne viser, at landbrugere kan tildeles afkoblet indkomststøtte via den generelle arealbetalingsordning på en effektiv og enkel måde. Af forenklingssyn bør de nye medlemsstater bemyndiges til fortsat at anvende denne ordning frem til udgangen af 2010. Det anses imidlertid ikke for hensigtsmæssigt at fritage de medlemsstater, som anvender den generelle arealbetalingsordning, for forpligtelsen til at indføre de lovgivningsbestemte forvaltningskrav i krydsoverensstemmelsen efter 2008. For at sikre sammenhængen mellem visse foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne og beslutningen om ikke at forlænge fritagelsen, bør dette tages i betragtning i artikel 51 i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005¹⁴.
- (8) Landbrugere kan under normale omstændigheder indbyrdes aftale betingelserne for overdragelse af en bedrift (eller en del af en bedrift), som har modtaget særskilt sukkerbetaling. Drejer det sig om en arv, bør den særskilte sukkerbetaling dog tilfalde arvingen.
- (9) Forordning (EF) nr. 1782/2003 og (EF) nr. 1698/2005 bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (10) Bilag I til forordning (EF) nr. 1782/2003 blev ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 af 30. januar 2006 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i EU's fjernområder¹⁵. I rubrikkerne vedrørende olivenolie og humle er der ved en fejl ikke taget højde for ændringerne af dette bilag, som blev indført ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2183/2005 af 22. december 2005 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EF) nr. 795/2004 om gennemførelsesbestemmelser til enkeltbetalingsordningen i Rådets forordning

¹³ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 39/2004 (EFT L 6 af 10.1.2004, s. 16).

¹⁴ EFT L 277 af 21.10.2005, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. .../2006 (EFT L ... af ...2006, s.).

¹⁵ EFT L 42 af 14.2.2006, s. 1.

(EF) nr. 1782/2003¹⁶. Bilag I til forordning (EF) nr. 1782/2003 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed med virkning fra datoen, fra hvilken forordning (EF) nr. 2183/2005 finder anvendelse -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1782/2003 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 42, stk. 8, første afsnit, affattes således:

"Bortset fra overdragelse ved arv eller forskud på arv, bedriftssammenlægning eller -opdeling, og uanset artikel 46 kan rettigheder, der er fastlagt ved anvendelse af den nationale reserve, ikke overdrages i en periode på fem år, der løber fra tildelingen af disse rettigheder. I tilfælde af bedriftssammenlægning eller -opdeling beholder den eller de landbrugere, der driver den eller de nye bedrifter, de oprindeligt tildelte rettigheder fra den nationale reserve i den resterende del af femårsperioden."

2) Artikel 44, stk. 2, andet afsnit, affattes således:

"Ved »støtteberettiget hektar« forstås også arealer, der er tilplantet med humle eller er omfattet af en midlertidig udtagningsforpligtelse, eller arealer tilplantet med oliventræer."

3) Artikel 51, litra a), affattes således:

"a) vedvarende afgrøder, undtagen oliventræer og humle"

4) Artikel 60, stk. 1, affattes således:

"1. Benytter en medlemsstat valgmuligheden i artikel 59, kan landbrugerne som en undtagelse fra artikel 51, litra b) og c), og i henhold til nærværende artikel også anvende de parceller, der er omfattet af erklæringen i artikel 44, stk. 3, til produktion af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96, eller artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2201/96 og andre kartofler end kartofler bestemt til fremstilling af kartoffelstivelse, som der ydes støtte til i henhold til artikel 93 i nærværende forordning, bortset fra afgrøder som omhandlet i artikel 51, litra a)."

5) Artikel 71g, stk. 1, affattes således:

"1. Landbrugerne kan som en undtagelse fra artikel 51, litra b) og c), og i henhold til nærværende artikel også anvende de parceller, der er omfattet af erklæringen i artikel 44, stk. 3, til produktion af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96, eller artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2201/96 og andre kartofler end kartofler bestemt til fremstilling af kartoffelstivelse, som der ydes støtte til i henhold til artikel 93 i nærværende forordning, bortset fra afgrøder som omhandlet i artikel 51, litra a)."

¹⁶ EFT L 347 af 30.12.2005, s. 56.

- 6) I artikel 88 indsættes følgende stykke:
“Artikel 143a og 143c finder ikke anvendelse på støtten til energiafgrøder.”
- 7) Artikel 89, stk. 1, affattes således:
“1. Der fastsættes et maksimalt garantiareal på 2 000 000 ha, som der kan ydes støtte for.
- 8) Som artikel 90a indsættes:

*“Artikel 90a
National støtte*

Medlemsstaterne bemyndiges til at udbetale national støtte på op til 50 % af omkostningerne ved at etablere flerårige afgrøder på de arealer, for hvilke der er indgivet ansøgning om støtte til energiafgrøder.”

- 9) I artikel 110s indsættes følgende stykke:
“Artikel 143a og 143c finder ikke anvendelse på støtten til sukkerroe- og sukkerrørsproducenter.”
- 10) I artikel 143b foretages følgende ændringer:
- a) Stk. 1 affattes således:
“1. De nye medlemsstater kan senest på tiltrædelsesdatoen beslutte at erstatte de direkte betalinger undtagen støtten til energiafgrøder, jf. afsnit IV, kapitel 5, i den i stk. 9 omtalte gyldighedsperiode med en generel arealbetaling, som skal beregnes i henhold til stk. 2.”
- b) Stk. 6, tredje afsnit, affattes således:
”Fra 1. januar 2005 og indtil den 31. december 2008 står det de nye medlemsstater frit for, om de vil anvende artikel 3, 4, 6, 7 og 9, for så vidt som disse bestemmelser vedrører lovgivningsmæssige forvaltningskrav.”
- c) Stk. 9 affattes således:
“9. Den generelle arealbetalingsordning skal være til rådighed for alle nye medlemsstater i en anvendelsesperiode, der løber indtil udgangen af 2010, jf. dog stk. 11. Nye medlemsstater skal underrette Kommissionen om, at de agter at ophøre med at anvende ordningen senest den 1. august i det sidste anvendelsesår.”
- d) Stk. 11, tredje afsnit, affattes således:
”Indtil udløbet af den generelle arealbetalingsordnings anvendelsesperiode som omhandlet i stk. 9 vil procentsatsen i artikel 143a være gældende. Hvis anvendelsen af den generelle arealbetalingsordning forlænges efter 2010 i henhold til en afgørelse truffet efter dette stykkes første afsnit, litra b), skal den procentsats, der er fastsat i artikel 143a for 2010, gælde indtil udløbet af den generelle arealbetalingsordnings sidste anvendelsesår.”

11) I artikel 143ba foretages følgende ændringer:

a) stk. 1, første afsnit, første punktum, affattes således:

”Uanset artikel 143b kan de nye medlemsstater, som anvender den generelle arealbetalingsordning, senest den 30. april 2006 beslutte for årene 2006 til 2010 at yde en særskilt sukkerbetaling til de landbrugere, der er støtteberettigede i henhold til den generelle arealbetalingsordning.”

b) Følgende indsættes som stk. 6:

“6. Ved arv eller forskud på arv tildeles den særskilte sukkerbetaling til den landbruger, som har arvet bedriften, forudsat at denne landbruger er støtteberettiget i henhold til den generelle arealbetalingsordning.”

12) Bilag I ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

I artikel 51, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1698/2005 indsættes følgende afsnit:

”Undtagelsesbestemmelsen i første afsnit finder anvendelse indtil den 31. december 2008”.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2007. Artikel 1, stk. 9, 11 og 12, anvendes dog fra den 1. januar 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*

BILAG

I bilag I til forordning (EF) nr. 1782/2003 foretages følgende ændringer:

1) Rubrikken vedrørende ”olivenolie” affattes således:

“

Olivenolie	Afsnit IV, kapitel 10b, i denne forordning Artikel 48a, stk. 11, i Kommissionens forordning (EF) nr. 795/2004 ¹	Arealstøtte For Malta og Slovenien i 2006
------------	---	--

¹ EUT L 141 af 30.4.2004, s. 1.

”

2) Rubrikken vedrørende ”humle” affattes således:

“

Humle	Afsnit IV, kapitel 10d, i denne forordning (***) (*****) Artikel 48a, stk. 12, i forordning (EF) nr. 795/2004	Arealstøtte For Slovenien i 2006
-------	--	---

”

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. BUDGETPOST: 05 03 02 27		BEVILLINGER (FBF 2007): 34,6 mio. EUR		
2. FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE: Rådets forordning om ændring og berigtigelse af Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)				
3. RETSGRUNDLAG: EF-traktatens artikel 36 og artikel 37, stk. 2, tredje afsnit				
4. FORANSTALTNINGENS FORMÅL: Der åbnes mulighed for, at de nye medlemsstater, der anvender den generelle arealbetalingsordning, også kan drage fordel af energiafgrødeordningen, og samtidig øges det maksimale garantiareal for hele Fællesskabet fra 1,5 til 2 mio. ha. I sukkersektoren er der tilføjet en regel om ikke at anvende indfasning for den koblede betaling i overgangsperioden efter det princip, der er vedtaget i forbindelse med sukkerreformen. De nye medlemsstater kan fortsat anvende den generelle arealbetalingsordning til og med 2010, og enkeltbetalingsordningens regler for olivenolie er gjort tydeligere.				
5. FINANSIELLE VIRKNINGER	12-MÅNEDERS PERIODE (mio. EUR)	INDEVÆRENDE REGNSKABSÅR 2006 (mio. EUR)	FØLGENDE REGNSKABSÅR 2007 (mio. EUR)	
5.0 UDGIFTER, SOM AFHOLDES – OVER EU-BUDGETTET (RESTITUTIONER/INTERVENTIONER) – OVER NATIONALE BUDGETTER – AF ANDRE	22,5	–	–	
5.1 INDTÆGTER – EU's EGNE INDTÆGTER (AFGIFTER/TOLD) – NATIONALE KILDER	–	–	–	
	2008	2009	2010	2011+
5.0.1 UDGIFTSOVERSLAG	22,5	22,5	22,5	22,5
5.1.1 INDTÆGTSOVERSLAG	–	–	–	–
5.2 BEREGNINGSMÅDE: –				
6.0 ER FINANSIERING MULIG OVER DE BEVILLINGER, DER PÅ DET LØBENDE BUDGET ER OPFØRT UNDER DET RELEVANTE KAPITEL?			JA NEJ	
6.1 ER FINANSIERING MULIG VED OVERFØRSEL MELLEM KAPITLER PÅ LØBENDE BUDGET?			JA NEJ	
6.2 ER ET TILLÆGSBUDGET NØDVENDIGT?			JA NEJ	
6.3 BEVILLINGER TIL OPFØRSEL PÅ KOMMENDE BUDGETTER?			JA NEJ	
BEMÆRKNINGER:				
1) På nuværende tidspunkt skønnes det, at det maksimale garantiareal ikke vil blive udnyttet fuldt ud i 2007 og 2008 grundet en langsom indførelse af energiafgrødeordningen i de gamle medlemsstater, hvilket vil kunne medføre besparelser på EU-budgettet på op mod 20 mio. EUR i 2008 og op mod 10 mio. EUR i 2009.				
2) Det forhold, at de nye medlemsstater først anvender de obligatoriske udtagningsforpligtelser efter 2010, kan få visse indirekte virkninger for kornmarkedet og eventuelt medføre ikke-kvantificerbare omkostninger for EU-budgettet i 2010 og 2011.				